

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/22/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9515100096
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Púchovský
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2016:9515100096.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd, pracovisko Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Púchovského a sudcov Zdenky Cabanovej a JUDr. Oldřicha Kozlíka, v trestnej veci obžalovaného Y. L. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 12. februára 2016 takto

rozhodol:

Obžalovaní:

Y. L., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom U. F., ul. V.,
XXX/X, t.č. vo Výkone trestu odňatia slobody K.,

R. Y., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom Q.. XXX, okres
F.,

A. A., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom F.,
t.č. vo Výkone trestu odňatia slobody W. - Z.,

C.M., nar. XX.XX.XXXX v S., trvale bytom W. XXX,

Y.M., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W.. XXX,

Y.U., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C.. XXX, okres V.
W. Y.,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h, ž e

1/ v presne nezistenom čase pravdepodobne v polovici mesiaca marec 2007 A. A. v snahe podvodným spôsobom získať a následne predať rodinný dom na ul. V.. X v F., ktorého vlastníkom bol v tom čase U. E., nar. XX.XX.XXXX, požiadala Y. L., aby mu za finančnú odmenu zabezpečil v Žilinskom kraji ubytovanie, ale za takých podmienok, že sa do svojho domu už nikdy nevráti a potom ako sa takéto ubytovanie nepodarilo zabezpečiť Y. L. spoločne s R. Y., v presne nezistenom dni v mesiaci marec 2007 v byte A. A. jej navrhli, že najlepšou alternatívou bude, ak U. E. zmizne navždy, s čím A. A. súhlasila pod podmienkou, že ak už vyplatí peniaze, tak chlap musí byť definitívne mŕtvy, a preto za týmto účelom o pár dni neskôr vyplatila Y. L. a R. Y. finančnú odmenu v sume 1.500.000,- Sk (v prepočte 49.790,80 €), a následne Y. L. spoločne R. Y. v Hypermarkete spoločnosti TESCO, a.s. Bratislava v Petržalke zakúpili lano a 3 ks 20 kg posilňovacích kotúčov, následne R. Y. zabezpečil Y.U., C.M. a Y.M., ktorí mali zobrať U. E. z jeho rodinného domu a previesť na dohodnuté miesto, a preto všetci traja v presne nezistený deň koncom mesiaca marec 2007, pravdepodobne 31.03.2007 vycestovali na osobnom motorovom vozidle zn. AUDI, ev. č. V. D. do Bratislavy, pričom cestou sa telefonicky Y.U. dohodol s Y. L. na stretnutí na

parkovisku pri reštaurácii ALFA v Bratislave - Petržalka, kam prišli v čase okolo 21.30 hod., kde sa stretli s R. Y. a Y. L., ktorý im dal pokyn vyťahnuť za každú cenu aj za použitia násilia „chlapíka“ z domu a po takto rozdelených úlohách sa Y.U., ktorý viedol predmetné motorové vozidlo, spoločne s C.M. a Y.M. presunuli na ul. V. X v Bratislave k rodinnému domu U. E., následne C.M. a Y.M. z vozidla vystúpili, vošli cez odomknutú bránu na dvor rodinného domu, pristúpili k vchodovým dverám a za pomoci plochého skrutkovača C.M. vylomil vchodové dvere, vošiel do domu, kde uvidel na posteli spiaceho U. E., ktorého uchoopil, zatriasol s ním so slovami, „vstávajúte toto je policajná akcia“, čo U. E. rešpektoval a spoločne vyšli z domu von, kde ich pri dverách čakal Y.M., ktorý po celý čas dával pozor a obaja ho naložili do motorového vozidla tak, že si ho posadili na zadné sedadlá medzi seba s pokynom, aby si dal hlavu dole a pozeral do zeme, s vozidlom z miesta odišli, pričom prešli okolo vozidla zn. Škoda Fabia modrej farby, ev. č. F. D., v ktorom čakali Y. L. a R. Y., a na svetelné znamenie sa spoločne presunuli po diaľnici D1 do Považskej Bystrice, kde zišli z diaľnice, pokračovali po ceste smerom na Bytču, kde presne na nezistenom mieste odbočili z cesty II. triedy na poľnú cestu, kde zastali a C.M. a Y.M. preložili U. E. do vozidla zn. Škoda Fábria k Y. L. a R. Y., za čo Y. L. odovzdal Y.U. vopred dohodnutú odmenu 150.000,- Sk, (v prepočte 4979,09 €), z ktorej následne odovzdal 100.000,- Sk (v prepočte 3.319,39 €) C.M. a tento z uvedenej sumy dal Y.M. 30.000,- Sk (v prepočte 995,82 €), následne sa Y. L. a R. Y. spoločne s U. E. motorovým vozidlom zn. Škoda Fabia toho istého dňa v čase okolo 24.00 hod. presunuli k tzv. F. R. pri obci Y., kde s vozidlom zastavili na okraji hrádze, R. Y. vytiahol U. E. z vozidla a ho priviedol k okraju hrádze, Y. L. z vozidla vybral lano a tri kotúčové závažia, jedným koncom lana obmotal závažia, druhý koniec lana podal R. Y., ktorý ho omotal okolo pása U. E. a potom Y. L. posunul závažia smerom nadol do vody a súčasne R. Y. posotil U. E. do vody, kde sa U. E. v približne v 10 metrovej hĺbke utopil,

2/ R. Y. si v presne nezistenej dobe pravdepodobne od mesiaca jún 2009 zadovážil a do dňa 19. mája 2010 v rodinnom dome č. XXXX/XX na ul. I. v A. prechovával predmety, ktoré boli určené a ktoré používal na výrobu psychotropných látok, a to elektrický varič, varnú banku s držiakom, sklenenú prachovnicu, kovovú svorku, sklenenú zátku, časť žiarovky s vatou, porcelánový tlačik, sklenenú mištičku, vrchnák zo sklenej jánskej misy, kyselinu fosforečnú, sírovú a chlorovodíkovú, hydroxid sodný, jód a toluén, pričom dňa 19. mája 2010 pri výkone domovej prehliadky boli uvedené veci nájdené a zaistené a následným expertíznym skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že na uvedených predmetoch sa nachádzajú stopy metamfetamínu, efedrínu, resp. pseudoefedrínu a amfetamínu, pričom metamfetamín je v súlade so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok, efedrín, resp. pseudoefedrín je v zmysle zákona č. 331/2005 Z.z. o orgánoch štátnej správy vo veciach drogových prekurzorov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zaradený medzi určité látky I. kategórie a amfetamín je v súlade so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

3/ R. Y. v presne nezistenej dobe pravdepodobne od mesiaca jún 2009 do 19. mája 2010 v rodinnom dome č. XXXX/XX na ul. I. v A. vyrábal a prechovával metamfetamín, amfetamín a efedrín až do dňa 19. mája 2010 kedy bola na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici pod č. BB-ŠTS-V-396-1/10-Ntt-327 v uvedenom dome vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli nájdené 2 ks papierových skladačiek s obsahom kryštalickej látky, pričom následným znaleckým skúmaním KEÚ PZ Bratislava bolo zistené, že v papierových skladačkách sa nachádza žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 144 mg obsahujúci účinnú látku metamfetamín, ktorý zodpovedá minimálne 2 obvykle jednorazovým dávkam drogy, pričom metamfetamín a amfetamín sú v súlade so zákonom č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok,

t e d a

obžalovaný Y. L.

v bode č. 1

spoločným konaním iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - surovým spôsobom a v úmysle získať majetkový prospech,

obžalovaný R. Y.

v bode č. 1

- spoločným konaním iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania - surovým spôsobom a v úmysle získať majetkový prospech,

v bode č. 2

- sebe zadovážil a prechovával predmet určený na nedovolenú výrobu psychotropnej látky,

v bode č. 3

- neoprávnene vyrobil a po akúkoľvek dobu prechovával psychotropnú látku.

obžalovaná A. A.

v bode č. 1

- poskytla inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením prostriedkov a utvrdzovaním v predsavzatí v tom, aby ďalšie osoby iného úmyselne usmrtili s vopred uváženou pohnútkou a taký čin bol spáchaný v úmysle získať majetkový prospech,

obžalovaní C.M., Y.M. a Y.U.

v bode č. 1

- spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydľia iného a taký čin spáchali prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu, najmenej z dvoma osobami a z osobitného motívu - na objednávku,

- spoločným konaním inému bez oprávnenia bránili užívať osobnú slobodu a taký čin spáchali závažnejším spôsobom konania - vlámaním a z osobitného motívu - na objednávku

č í m s p á c h a l i

obžalovaný Y. L.

v bode č. 1

- obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný R. Y.

v bode č. 1

- obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

v bode č. 2

- prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 173 ods. 1 Trestného zákona,

v bode č. 3

- zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona,

obžalovaná A. A.

v bode č. 1

- obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2, písm. f) Trestného zákona spáchaný formou účastníctva ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona,

obžalovaní C.M., Y.M. a Y.U.

v bode č. 1

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c), d) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

- zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a § 140 písm. a) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

Z a t o s a o d s u d z u j ú :

Obžalovaný Y. L.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, sp. zn. PK-2T/44/2011 zo dňa 24. marca 2012 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Obžalovaný R. Y.

Podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 (slovom: dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému trest prepadnutia vecí a to: zhrdzavená kovová svorka, sklenený pohár 314 ml s modrým kovovým patentným uzáverom, sklenená zátka so zábrusom, 2 ks sklenených kvapkadiel, porcelánový tíčik, sklenená mištička s vloženým plastovým uzáverom z PET fľaše, kovový zhrdzavený pilník, vrchnák sklenenej jenskej misy, sklenená hranatá fľaša objemu 0,7 l s nápisom „Slivovica“, čierno-strieborná plastová tabatierka, 2 ks plastová fľaša objemu 500 ml s etiketou „Toulén lekársky 370 g“, prázdna plastová fľaša s plastovým lievikom ružovej farby, biela plastová dóza s modrým plastovým uzáverom, plastová fľaša zelenej farby so zeleným plastovým uzáverom, priehľadná plastová fľaša s bielym plastovým uzáverom, zhrdzavený elektrický varič značky „ETA“, 2 ks zhrdzavených žiletiek, 3 ks kovových zhrdzavených kotúčov o hmotnosti 20 kg s označením LAUBR - SPORT, 1 ks lykového lana modrej farby o dĺžke približne 4 metrov.

Podľa § 60 ods. 6 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutých vecí stáva štát.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanému ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad ukladá obžalovanému na dobu 3 (slovom: troch) rokov.

Obžalovaná A. A.

Podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 7 Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaraďuje obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušuje výrok o súhrnnom treste u obžalovanej A. A. uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/9/2010 zo dňa 4. júla 2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 3To 19/2013 zo dňa 12. júna 2013, ako aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona ukladá obžalovanej ochranný dohľad.

Podľa § 78 ods. 1 Trestného zákona ochranný dohľad ukladá obžalovanej na dobu 3 (slovom: troch) rokov.

Obžalovaný C.M.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), m) Trestného zákona, § 37 písm. h), m) Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona s použitím nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL ÚS 106/2011 zo dňa 28. apríla 2012 uverejneného pod číslom 428/2012 na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 5 (slovom: päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Obžalovaný Y.M.

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. j), l) Trestného zákona, § 37 písm. h) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (slovom: troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 5 (slovom: päť) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Trestného zákona ukladá obžalovanému povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Obžalovaný Y.U.

Podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T/83/2008 zo dňa 10. decembra 2008 a trest odňatia slobody uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 1T/1/2014 zo dňa 26. mája 2014 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „prokurátor“) podal dňa 7. mája 2015 obžalobu na obžalovaných Y. L. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a iné na tom skutkovom základe tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

V uvedenej trestnej veci bolo súdom vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní v zmysle ustanovenia § 10, § 11 Trestného poriadku za účelom zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie súdu.

Obžalovaný Y. L. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie o tom, že je vinný.

Obžalovaný R. Y. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby urobil vyhlásenie o tom, že je vinný pre skutok v bode 2/ obžaloby a nevinný pre skutok v bode 1/ a v bode 3/ obžaloby.

Obžalovaná A. A. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby urobila vyhlásenie o tom, že je nevinná.

Obžalovaní C.M., Y.M. a Y.U. na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby urobili vyhlásenie o tom, že sú vinní.

Súd rozhodol po vyhlásení obžalovaných o tom, že sú vinní, že ich vyhlásenie prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom sa jednotliví obžalovaní priznali k spáchaniu skutkov sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s nepriznanými skutkami, výrokom o treste, náhrade škody alebo ochrannom opatrení. Zároveň nevyhlásil ani možnosť výsluchu obžalovaných o účasti inej osoby na žalovanej trestnej veci.

Obžalovaný Y. L. na hlavnom pojednávaní uviedol, že vo februári 2007 ho zamestnal S.K.. U. prerábala pre A. A. byt v Bratislave, potreboval sa s ňou stretnúť a tak ho s ňou zoznámil. A. hovorila o tom, že potrebuje zohnať ubytovanie pre muža, ktorý sa má vysťahovať najlepšie do Žilinského kraja. A. ukázala dom, ktorý mal ten muž, čo sa mal odsťahovať. Cestou, keď sa vracali domov do Bytče, zastavili sa v domove dôchodcov, kde sa A. Y. bola pýtať na voľné priestory, či by tam nebolo možné niekoho prijať, oni s tým súhlasili, ale povedali, že musí mať trvalý pobyt. A. tam nechala 5.000,- Sk na nejakú zbierku. U. ho požiadal, či by mu nepomohol zohnať niekoho, kto by si zobral toho človeka na trvalý pobyt, že A. dala Y. 100.000,- Sk na vybavenie záležitostí a on by za to dostal 50.000,- Sk. O tri dni na to, keď ubytovanie nezohnal šli do Bratislavy, pretože boli problémy s vybavením trvalého pobytu, oboznámili s tým A.. Bola rozhorčená, hovorila, že ten rodinný dom potrebuje, lebo má záväzky a že toho človeka potrebuje za každú cenu ubytovať. Zvýšila cenu na 1 milión s tým, aby ten človek bol vyvedený z toho domu. A. povedal, že pozná človeka, ktorý by jej vedel pomôcť a to bol R. Y.. Poznal ho zo Žiliny vedel, že jeho rodina obchoduje s nehnuteľnosťami. Keď mu o tom telefonoval, tak Y. hovoril o tom, že má problémy, že potrebuje zohnať 20.000,- Sk. Keď mu hovoril, o aký obchod sa jedná, že potrebuje vysťahovať človeka z Bratislavy do Žiliny, tak povedal, že si požičia peniaze a príde do Bratislavy. Spolu šli do Alfy, bola tam A., Y., U. a K. L.. Y. zoznámil so A., Y. a tá mu pri bare povedala, že sa jedná o milión na ubytovanie toho chlapa. Hovorila, že už má kupca na jeho rodinný dom, že ho potrebuje presťahovať do Žiliny, že je sám bez rodiny a detí. Y. povedal, že v poriadku, že má kontakty a že to zariadi, nech to berie za vybavenú vec. Potom s ním šiel do Žiliny. Cestou sa ho pýtal Y., čo je zač tá A., či nebudú problémy s vyplatením tých peňazí. A. neskôr zvýšila sumu na 1,5 milióna. S Y. bol na stretnutí na benzínovej pumpe s V., kde bol prítomný aj R. Q. zvaný „Q.“. Y. ho oboznámil so situáciou, že potrebuje nejakých ľudí na odvoz toho chlapa. Dôvodom, prečo bolo treba toho človeka zobrať sa povedalo, že ho treba zobrať kvôli dlžobnému úpisu a že sa mu nič nestane. Q. bolo sľúbených 50.000,- Sk s čím on súhlasil. Keď šli na stretnutie so A. Y. mu hovoril o tom, že má dlžoby a že potrebuje za každú cenu peniaze a že nechce, aby sa to dozvedela jeho rodina. Pokiaľ sa týkalo ubytovania, tak Y. hovoril o tom, že ubytovanie pre toho človeka nezohnal, ale že má druhú variantu, že toho človeka chce utopiť, a preto čakal na stretnutie, ako sa vyjadrí Q.. Keď mu Q. sľúbil, že mu zabezpečí tých mužov, tak išiel na tú druhú variantu. Q. si objednal Y.U. a C.M.. A. A. oboznámili so situáciou s tým, aby boli peniaze dané dopredu. Hovorili spolu o tej druhej variante, keďže nemá nikoho ten človek a nikto ho nebude hľadať, že ho utopia. A. reagovala tak, že či to myslia vážne. R. Y. povedal, že áno a A. potom s tým súhlasila pod podmienkou, že nechcela vedieť, kde ten človek bude utopený. Y. bol všetkým dookola dlžný okolo pol milióna korún, mal problémy, od A. chcel peniaze vopred. A. tvrdila, že peniaze zoženie a že sa ozve za jeden až dva dni. Ozvala sa s tým, že peniaze sú u S.K.. Keď boli u neho doma vybral U. na stôl sáčok, kde boli peniaze, ktoré rozdelil na dve kopy po 750.000,- Sk. Y. vzala peniaze s tým, že A. jej sľúbila 250.000,- Sk za vypratanie, a že je to nespravodlivé a že za čo oni dvaja majú mať toľko peňazí. U. jej kázal vrátiť peniaze, že si to vybaví so A. sám. Všetky peniaze zobral on. Y.iel potom s ním autom na nákup do TESCO. Zároveň kúpili závažia na činky a lano. Y. si doma zariaďoval posilňovňu. Išlo o tri alebo štyri kotúče o hmotnosti 50 až 60 kg. Sumu 1,5 milióna korún si rozdelili na polovice. Z jeho časti vyplatil peniaze Q., Y. mu hovoril o tom, že si chce kúpiť auto a že má ešte nejaké dlžoby. Zo svojej časti vzal 150.000,- Sk, z ktorých 50-tisíc bolo určených pre Q., 100-tisíc pre U. a toho druhého. A ešte zobral 30-tisíc pre ich výdavky na stravu a benzín. Pri stretnutí na parkovisku pred Alfou dal Q. 50.000,- Sk s tým, že potrebuje zobrať toho chlapa z Bratislavy do Žiliny. Q. chcel peniaze vopred, lebo inak by poslal tých, ktorí mali poškodeného vybrať z domu. Na parkovisku boli prítomní Y.U. a C.M.. Y.U. sa ho pýtal, či má prachy, a že či toho človeka treba odvieť do Žiliny a či sa mu nič nestane. Prvýkrát nedošlo k realizovaniu ich spoločného zámeru, pretože poškodený nebol doma. Dohodli sa, že na druhý deň to spravia vo večerných hodinách znovu. A. A. bola ukázať ten dom tak, že spoločne šli na troch autách.

On s Y.akal na benzínovej pumpke, A. A.la ukázať cestu a dohoda bola taká, že keď sa budú vracat' s tým chlapom naspäť, mali si zablikať. Spoločne po tom dve autá išli smerom na Považskú Bystricu. Po ceste sa zastavili na benzínovej pumpke natankovať, pričom on dal ešte Y.U. 500,- Sk na benzín. Asi 8 km od tej pumpky smerom na Bytču R. Y. odbočil na poľnú cestu, U. vystúpil z toho druhého auta, vybral toho človeka, ktorý sedel na zadnom sedadle. Poškodeného si prevzali spolu s Y., Y. ho posadil do ich auta a on dal U. 100.000,- Sk. Spoločne na Fábii odišli, teda on, Y. a poškodený na Beňov kde je priehrada. Y. s autom zastavil tak, že dvere vodiča boli otočené k vode, otvoril kufor a kázal mu vybrať z auta závažia a lano. Za ten čas Y. vybral z vozidla toho muža. On zatiaľ lano prevliekol cez tie závažia a Y. mu obväzoval lano okolo pása. Dohodli sa tak, že na počítanie jedna, dva, tri on hodí kotúče do vody a R. Y. sotí toho chlapa do vody. Na tretie počítanie R. Y. sotil chlapa do vody a on posunul kotúče do vody. Počkali na mieste asi minútu, sadli do auta a odišli domov. Na druhý deň išli do Bratislavy, kde sa stretli so A. A., ktorá sa pýtala, ako to bolo urobené. Popísali jej celý priebeh skutku. A. A. niekedy v máji hovorila o tom, že Y. má problémy, že rozpráva o tom, že pripravila chlapa o byt, preto žiadala, aby u U. vybavil, aby s týmito rečami prestala. S Y. nemal dohodu o tom, ako toho človeka utopia, Y. len hovoril, že kúpia kotúče, ktoré tomu človeku uviažu a tak ho utopia. Y. mu nechcel povedať miesto kde to chcel spraviť až dovtedy, kým mu nesľúbil, že do toho pôjde s ním. Poškodený vôbec nekomunikoval, nebránil sa, nijako nereagoval. Y. s vozidlom zastal asi tak 12 metrov od móla, bolo okolo polnoci, bola hmla a zlá viditeľnosť. Z peňazí, ktoré dostal od A. A. si kúpil auto a ostatné minul pre svoju potrebu.

Obžalovaný R. Y. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že s obžalovaným Y. L. sa poznal už dávno a niekedy v januári 2007 mu telefonoval Y. L. s tým, že by vedel zabezpečiť predaj pozemkov, ktorých vlastníkom bola jeho manželka. Dohodli sa na stretnutí v Bratislave, kde sa zoznámil s S.T. a A. A.. Dôvodom stretnutia bolo zabezpečenie predaja pozemkov. L. mu ponúkol, či by nemal záujem robiť mu šoféra s čím on súhlasil, pretože nemal prácu. Pýtal sa ho, či nepozná kto má auto, že by potreboval previesť nejakého dlžníka. Cestou telefonoval V., ktorý mu asi po dvoch týždňoch povedal, že niekoho zohnal. Potom šli so L. do Bratislavy, kde na stretnutí bola A., U. a Y.. Jemu bolo povedané, že sa idú pozrieť na miesto, kde býva ten dlžník. Keď sa vrátili späť do Alfy, do auta si k nim prisadla A. A. a L. podala obálku, v ktorej podľa jej slov mala byť suma 600.000,- Sk. L. dal potom V. 50.000,- Sk a spoločne si šli prejsť tú trasu, ktorú predtým išli so U.. V. pri rozhovore sľúbil, že to vybaví, ale nakoniec mal vypnutý telefón. L. mu dal ešte 3.000,- Sk na nákup, preto išiel do TESCO, kde si o.i. kúpil aj tri kusy 20 kg kotúčov na cvičenie a štyri kusy 5 kg kotúčov, lebo si zariaďoval posilňovňu. Keď kotúče nakladal do auta L. povedal, že kotúče sa zídu. Potom bolo stretnutie v Bratislave, kde k Alfe prišlo motorové vozidlo, v ktorom sedel Y.U.. Nevedel kto sedel vzadu, pretože vozidlo malo fólie. Dohodli sa, že pôjdu vybrať toho dlžníka z jeho domu a to za každú cenu a budú mať za to zaplatené. U. sa L. pýtal, či sa tomu chlapovi nič nestane a ten ho ubezpečil, že ide len o dlžobu. U. odišiel s vozidlom vybrať toho chlapa a oni ostali čakať so L. v aute. Asi po desiatich minútach popri nich prešla Audina, dala im signál smerovkami a spoločne vyšli na diaľnicu smerom na Považský Bystricu. Na benzínovom čerpadle odovzdal L.U. 50.000,- Sk a vtedy si všimol, že v aute sa nachádzajú ďalší traja ľudia. L. mu hovoril o tom, že so U. je dohodnutý, že keď vyvezú toho chlapa za Považskú Bystricu vyplatí mu ešte 100.000,- Sk. Za Považskou Bystricou z auta vystúpil U. a U., ktorí zo zadného sedadla vytiahli poškodeného E., odovzdali ho L. a ten ho posadil na zadné sedadlo ich auta. Po odchode z miesta stretnutia pokračovali smerom na Bytču, kde pri osade Mikšová mu L. kázal, aby odbočili na Beňovské jazero. S vozidlom nacúval k priehradnému múru, zastal asi dva metre od vody. Po vystúpení z vozidla L. otvoril kufor a niečo tam robil. Cez spätné zrkadlo videl, ako vytiahol z vozidla E. s tým, že sa ide s ním porozprávať. Tiež videl cez spätné zrkadlo, že Y. L. okolo E. niečo robí a následne videl, ako toho človeka strčil a počul veľké čľupnutie. Potom L. skočil do auta, na prístrojovú dosku mu hodil 400.000,- Sk s tým, aby zmizol, že nič nevidel, že toto si objednala A. a ak niekomu niečo povie, tak mu zlikviduje rodinu a aj jeho. Zistil, že z vozidla mu zmizli tri kusy 20 kg kotúčov a aj lano modrej farby. Asi o týždeň mu L. hovoril, že majú ísť do Bratislavy, kde mu A. mala dať 400.000,- Sk. V byte Y. A. vybrala peniaze asi v hodnote 400.000,- Sk, pričom L. jej povedal, že to zariadil a A. povedala, že dúfa, že sa telo nikdy nenájde, lebo keď nie je telo, nie sú dôkazy. L. ju požiadal, aby im zabezpečila autá a jemu osobne zabezpečila auto Toyota Rav. L. si tiež kúpil auto. Potom sa L. so A. pohádali, pretože L. chcel ešte ďalšie peniaze na čo mu A. povedala, že mu dala 1.400.000,- Sk a U. 100.000,- Sk za vypratanie domu a že niečo musela dať aj L., ktorí zohnali kupca. Utopenie E., jeho priebeh videl cez ľavé spätné zrkadlo a aj cez vnútorné zrkadlo. Urobil to sám L..

Pokiaľ išlo o skutky uvádzané v obžalobe pod bodom 2/ a 3/ v prípravnom konaní obžalovaný uviedol, že pre seba vyrábal pervitín, ale bolo to len v malých množstvách. Výpoveď F. považuje za hlúposť. Bol to

práve F., čo mu nosil tabletky. Polovicu si nechal pre seba a polovicu si zobral F.. Nikdy mu nič nepredal. Potvrdil, že prechovával veci na výrobu drog a jedna zo skladačiek obsahovala fosfor a druhá sčasti pervitín. Drogy varil iba v neprítomnosti U., ale tá vedela, že na C. vyrába drogy. To, že by predával drogy iným osobám nie je pravda.

Obžalovaná A. A. na hlavnom pojednávaní namietala spôsob vydania jej osoby na trestné stíhanie pre skutok, ktorý je predmetom obžaloby. Opakovane nevypovedala s poukazom na to, že bude vypovedať až keď bude preskúmaný extradičný postup konania. Namietala, že bola vydaná z Rakúska na základe európskeho zatýkacieho rozkazu sp. zn. Tp 831/2009 zo dňa 14. mája 2009, ktorý bol vydaný Okresným súdom Bratislava II. Obžalovaná predložila doklady týkajúce sa jej vydania na trestné stíhanie v uvedenej trestnej veci a to návrh na zastavenie trestného stíhania zo dňa 1. októbra 2014, výsluch dotknutej osoby zo dňa 18. decembra 2009, pojednávanie o väzbe zo dňa 30. decembra 2009, preklad písomností z nemeckého jazyka, citáciu § 20 ods. 2 Rakúskeho trestného zákonníka, oznámenie o zaslaní súdneho spisu z Viedne, ako aj zákon č. 403/2004. Ku skutku na hlavnom pojednávaní uviedla, že nikdy, nikto nenavrhol usmrtiť osobu U. E.. O jeho usmrtení sa nikdy s nikým nebavila, mala vedomosť, že E. má byť ubytovaný na lazoch na Severnom Slovensku. Za jeho usmrtenie nedávala nikomu žiadne peniaze. O jeho usmrtení nemala žiadnu vedomosť. Následne vo veci odmietla vypovedať. Obžalovaná sa vyjadrila k výpovediam spoluobžalovaných tak, že Y.U., C.M., Y.M. nepozná, poznala Y. L. a R. Y., ale týmto nikdy nevyplatila finančnú čistku za usmrtenie U. E.. O jeho plánovanom zlikvidovaní nevedela a nedozvedela sa o jeho osude ani po tom, čo sa začala o jeho osude zaujímať polícia. Y. L. bol z jej pohľadu robotník, ktorý pracoval u U.. Započul, že sa zaoberá nehnuteľnosťami, a preto jej spomenul Y. a pozemky jeho manželky. Y. manželka bola jeho prípadnou klientkou. Sumu 10.000,- Sk poslala na jeho účet preto, lebo mala s Y. stretnutie. Mala k dispozícii písomnosti k pozemkom Y., a preto mu vyplatila zálohu 10.000,- Sk. Y. nepožičala 120.000,- Sk na kúpu motorového vozidla a Y. jej nikdy nenavrhol usmrtenie E. za prítomnosti L.. Podľa nej L. klame, v čase skutku mal E. 45 rokov a preto tvrdenie, že by mu hľadali domov dôchodcov je nepravdivé. Potvrdila, že hľadala E. náhradné bývanie.

Obžalovaný C.M. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. v prípravnom konaní vypovedal, že mu telefonoval U. s možnosťou zarobiť si nejaké peniaze. Nepovedal mu konkrétne o čo malo ísť, ale bol na stretnutí v Bratislave, blízko podniku Alfa, boli tam prítomní aj R. Q., Y. L. a R. Y.. Y. L. vysvetľoval, že existuje jeden človek, ktorý dlží peniaze a treba ho doviešť do Považskej Bystrice. On sa pýtal, či sa tomu človeku nič nestane. Struhal mu povedal, že len podpíše nejaké papiere a potom ho zavezie späť. Y.U. mu hovoril o odmene 100.000,- Sk pre dve osoby. Potom išli pozrieť ten dom, pričom suma 100.000,- Sk bola málo, a preto bola dohodnutá odmena 100.000,- Sk. Prvýkrát poškodený doma nebol, preto sa dohodli, že tam pôjdu inokedy. S Y.U. sa dohodli, že opätovne pôjdu do Bratislavy s tým, že Y.U. chcel ešte tretiu osobu, a preto sa spýtal svojho brata Y.M., či by nešiel s nimi. Y. L. trval na tom, že človeka treba zobrať aj násilím a zobrať ho do auta. Keď poškodeného vybrali z domu, išli smerom na Považskú Bystricu, pričom v druhom vozidle boli aj Y. L. a R. Y.. Videl ako L. s Y. dali nejaké peniaze a rozprávali sa spolu. Za Považskou Bystricou zastavili, pričom poškodený si presadol do auta k L. a Y.. On kázal poškodenému vystúpiť z vozidla, tento vôbec nekomunikoval. Zdalo sa mu, ako keby bol nafetovaný, ale oni mu nič nedávali. L.U. vyplatil peniaze, on dostal 70.000,- Sk a bratovi dal 30.000,- Sk.

Obžalovaný Y.M. na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať. V prípravnom konaní uviedol, že je pravdou to, čo mu je kladené za vinu. Brat mu ponúkol, či by si nechcel zarobiť peniaze. Spoločne šli do Bratislavy na vozidle, ktoré viedol Y.U.. Potom prišli k nejakému starému domu. Y.U. zostal sedieť v aute, pričom on s Radom boli zobrať nejakého muža z domu. Cestou na Považskú Bystricu odbočili na starú cestu, z vozidla vystúpil Y.U. s C.M., ktorý vytiahol z vozidla poškodeného a ten si prestúpil do Fábie, kde sedel R. Y. s Y. L.. Po ceste mu Rado povedal, že toho chlapa asi zavezú domov. Y.U. mu dal do ruky 20.000,- Sk. Vôbec nemal tušenie o tom, že ten muž už nežije. O vražde sa dozvedel asi týždeň na to, ako bol zadržaný políciou.

Obžalovaný Y.U. na hlavnom pojednávaní, ako aj v prípravnom konaní vo veci nevypovedal.

Svedok S.K. na hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného Y. L. ešte pozná z Bytče a obžalovaného R. Y. spoznal cez Y. L.. Bol priateľom pani Y., spoločne bývali v Bratislave. Bol na byte s Y. L., kde mu v prítomnosti R. Y. odovzdával nejaké peniaze. Bola to podľa neho väčšia suma peňazí. Y. L. s R. Y. si následne na to kúpili ojazdené motorové vozidlá. A. A. mu povedala, že mali medzi sebou nejaký obchod, ale za čo boli tie peniaze povedať nevedel. Tieto peniaze mu dala A. A. pre Y. L. a R. Y.. Pre

poškodeného U. E. nezabezpečoval žiadne ubytovanie. Vedel o tom, že sa zháňalo nejaké ubytovanie pre babku v Bytči, za čo bola A. A. aj odsúdená. Vedel, kde sa nachádza dom poškodeného U. E.. Ukázala mu ho A. A. a on ho potom ukázal R. Y. a Y. L.. Bol požiadaný A. A., aby vypratá dom U. E., ale nakoniec to nevykonával. On nezaháňal ubytovanie pre U. E.. O A. A. vedel, že obchoduje s realitami. Podľa neho mala kamarátsky vzťah s Y. L.. Nevedel, aké mali medzi sebou obchodné aktivity. So A. A. sa stretával v súvislosti s prerábkou jej bytu. Čo sa týkalo poškodeného, A. A. mu hovorila niečo v tej súvislosti, že poškodený ide bývať niekde do starobinca a ona potrebovala vypratáť jeho dom. O predaji domu U. E. nevedel nič. Y. vedela o tom, že peniaze sú v igelitke od A. A. pre Y. L. a R. Y.. Toľko peňazí videl iba raz v živote. Peniaze dával do rúk Y. L., obaja si ich potom prerátavali. O smrti U. E. sa dozvedel až na polícii.

Svedkyňa A. Y. na hlavnom pojednávaní uviedla, že Y. L. pozná prostredníctvom S.K.. Nevedela uviesť, kde býval U. E.. Nikým nebola požiadaná, aby vypratá dom pána U. E. a nikto ju nepožiadala ani o to, aby hľadala pre neho ubytovanie. Nič nevedela o tom, že by U. odovzdával peniaze Y. L. alebo R. Y.. O smrti poškodeného sa dozvedela až na polícii. So A. A. sa poznala už dávnejšie, chodili spolu hrať bingo. U. jej prerábala byt. Pre A. A. nevykonávala žiadnu činnosť. Potvrdila, že ju A. A. požiadala, aby pre jej babičku zohnala nejaké ubytovanie v domove dôchodcov. Osobne bola v domove dôchodcov v Bytči s S.T., ale tam jej povedali, že nemajú voľné miesto.

Svedok Y. C. U. na hlavnom pojednávaní uviedol, že E. J. mu ponúkol kúpu rodinného domu v Prievoze za cenu 3,5 až 3,8 milióna Sk. Vyhovovala mu lokalita, preto sa rozhodol pre jeho kúpu. Nešlo mu o samotný dom, ale o pozemok. Dohoda bola taká, že J. vybaví všetky formality a on zaplatí kúpnu cenu. Pána U. E. videl jedenkrát, ale nevedel uviesť, či to bolo pred kúpou alebo po kúpe domu. S obžalovanou A. A. sa stretol jedenkrát kvôli zmluvám. S poškodeným nemal záujem rozprávať sa, pôsobil na neho ako bezdomovec, bol neupravený. Nehnutelnosť bola zanedbaná, bola nutná jej rekonštrukcia, ale on mal záujem len o pozemok. O poškodenom mu bolo povedané, že mal ísť bývať niekde do domova dôchodcov.

Svedok E. J. na hlavnom pojednávaní uviedol, že A. A. mu bol ponúknutý dom aj s pozemkom. Následne ho on ponúkol na predaj pánovi U., ktorému predložil aj papiere súvisiace s predajom tohto domu. Pán U. s tým súhlasil. On si bol dom pozrieť z vonku a neskôr tam bol aj s pánom U.. Tento však o dom nemal záujem, išlo mu iba o pozemok, pretože dom bol schátraný. S majiteľom domu sa však nikdy nestretol. A. A. mu povedala, že majiteľ sa chce odsťahovať na lazy a tam dožiť dôchodok. Nevedel uviesť, či bol v dome so A. A., nepamätal sa na to, ale z jeho strany nebol dôvod ísť pozerať do vnútra domu, išlo len o pozemok. A. A. dala vypracovať kúpno-predajné zmluvy, tieto mu odovzdala, on ich následne odovzdal pánovi U.. S pripomienkami zmluvy vrátil A. A., ktorá ich dala prerobiť a následne odovzdal pánovi U. na podpis. A. A. mu predložila kúpno-predajné zmluvy, ktoré boli podpísané majiteľom aj s overeným podpisom spolu s návrhom na zápis do katastra nehnuteľností. Peniaze za nehnuteľnosť prevzal od pána U., nehnuteľnosť bola predaná za 3,5 milióna Sk. Po prevzatí peňazí A. A. mu táto vydala potvrdenie. Po zrealizovaní kúpi bol spolu s pánom Valentom na pozemku, pričom susedia sa čudovali, že by pán U. E. predal dom. Pamätal si, že na pozemku bol ešte pes, ktorého dával do útulku. Zo sprostredkovania predaja nemal žiadny prospech.

Z výpovede svedkyne Y.T. - riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenia sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately Bratislava vyplýva, že táto o skutku nevedela uviesť nič. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava pristúpil do konania ako opatrovník na základe rozhodnutia súdu zo dňa 6. júla 2010. Opatrovník si neuplatnil žiadny nárok na náhradu škody.

Z výpovede svedka L. V. vyplýva, že pred niekoľkými rokmi prišla za ním A. A. s dvomi mužmi s tým, že zháňali nejaké terénne auto. Jeden z nich bol T. alebo Y. a bol z Bytče alebo z Púchova. Jeden z tých mužov mal záujem o motorové vozidlo jeho manželky Toyota Rav 4, skúšobne sa na vozidle previezli a hneď sa dohodli na jeho predaji. Po vyplatení peňazí šli realizovať prepis vozidla. Ten druhý muž si asi po mesiaci kúpil Mitsubishi Pajero Sport.

Z výpovede svedkyne R.X. vyplýva, že U. E. poznala viacero rokov zo susedstva. Žil sám, začala sa o neho starať, dávala mu oblečenie a tiež mu prala. Poškodený sa veľmi o dom, ani záhradu nestaral, rád si vypil. Začiatkom roku 2007 začal byť divný. Hovoril, že mal kupcov na jeho dom ale, že ich poslal preč, že dom predávať nebude. Naposledy ho videla niekedy koncom marca 2007, keď ho dva dni po sebe

nevidela, tak sa vybrala za ním domov, pričom pred domom stál kontajner a dvaja Rómovia vypratávali dom. Na dvore bol poškodeného pes a tí Rómovia jej povedali, že vlastník už dom predal. Svedkyňa popísala oblečenie, ktoré nosieval poškodený.

Z výpovede Y. V. vyplýva, že poškodeného poznala odmalička. Keď mu zomrela mama tak hovoril, že dom predá a pôjde preč. Naposledy ho videla 23. marca 2007 okolo 17.00 hod. Neskôr okolo 23.00 hod. počula nejaké prasknutie z E. domu, ale potom už bolo ticho. Ráno si všimla, že dvere do E. domu sú pootvorené a to isté bolo až do utorka rána. V utorok na dvore videla štyroch mužov a tí jej povedali, že dom je predaný.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva Y. R. K.. Znalec je spoluautorom znaleckého posudku č. 77/2009, ktorý bol vypracovaný dňa 16. februára 2010 spoločne s znalkyňou Y. N. R.. Znalec Y. R. K. sa na hlavnom pojednávaní odvolal na vypracovaný znalecký posudok, ktorý bol na hlavnom pojednávaní prečítaný. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že znalcom bolo predložené na súdnu pitvu ľudské telo v pokročilom štádiu rozkladu. Na tele boli zo šatstva zachované len malé zvyšky a nite po zošití diel šatstva. Na nohách boli hrubé vlnené ponožky, obuté mal športové pláténé topánky a na ľavom zápästí mal hodinky s čiernym umelým remienkom. Išlo o osobu mužského pohlavia, vysokú približne 170 cm o hmotnosti 80 kg. Na základe objektívne zistených nálezov znalci usudzujú, že išlo o muža približne vo veku 40 až 45 rokov. Z nálezov zistených vonkajšou ohliadkou a dopĺňujúcimi laboratórnymi vyšetreniami znalci usúdili, že príčinou smrti neznámeho muža bolo udusenie utopením. S poukazom na stupeň vyvinutia posmrtných zmien usúdili, že telo sa vo vode nachádzalo viac ako jeden rok. Zo spisového materiálu vyplýva, že mužom by mohol byť U. E., nar. XX.XX.XXXX, ktorý mal byť v presne nezistenom období od 29. apríla 2007 do mája 2007 usmrtený. Zistený stupeň vyvinutia posmrtných zmien zodpovedá časovému intervalu, nevylučuje ho. Na tele poškodeného znalci zistili okolo celého obvodu brucha v úrovni pása dvakrát obtočené umelohmotné lano zauzlené špeciálnymi dvojitymi uzlami na pravej bočnej ploche drieku. Integrita kože v mieste naloženia lana nebola porušená. Na tele a kostiach skeletu znalci nezistili jednoznačné stopy po pôsobení násilia na tele. Vzhľadom k pokročilým hnilobno-kvasným procesom je výsledok stanovenia etanolu 0,07 g/kg a v moči 0,20 g/kg nepresný a má iba orientačný význam. Nie je možné jednoznačne povedať, či utopený muž bol v čase smrti ovplyvnený alkoholom. Znalci môžu vylúčiť, že neznámy muž bol intoxikovaný liečivami a psychoaktívnymi látkami. Nie je možné jednoznačne vylúčiť, či neznámy muž bol ovplyvnený liečivami, resp. psychoaktívnymi látkami. Znalci odobrali vzorky na analýzu DNA. Prílohou znaleckého posudku je aj fotodokumentácia z miesta nálezu tela neznámeho muža. Mechanizmus dusenia znalci popísali v znaleckom posudku, ale k presnému vymedzeniu dĺžky dusenia nie je možné sa vyjadriť. Keď dochádza k zamedzeniu prístupu kyslíka do krvi najcitlivejším orgánom je mozog, ktorý je riadiacim centrom celého organizmu. K bezvedomiu môže dôjsť orientačne za niekoľko pár minút, prípadne menej ako minúta, ale to závisí od iných faktorov a to teploty vody alebo fyzickej kondícii jedinca. V prípade, že by bol poškodený intoxikovaný množstvom psychoaktívnych látok, ktoré by spôsobilo otravu alebo smrť, takéto množstvo látok by sa dalo zistiť aj v takom stupni rozkladu tela. Na tele poškodeného neboli zistené znaky plytkých pomliaždením s poukazom na vysoký stupeň rozkladu, nie je možné sa vyjadriť k obrannej reakcii poškodeného. Išlo o hodenie tela do vody so záťažou bez možnosti nejakej záchrany.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-281/KEÚ-BA-EXP-2010 vyplýva, že z biologických vzoriek predložených z pitvy bola vykonaná izolácia a analýza DNA. DNA profil zistený analýzou predloženej vzorky bol vložený do národnej databázy, pričom nebol zistený zhodný DNA profil. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-281-2/KEÚ-BA-EXP-2010 zo dňa 8. februára 2010 vyplýva, že na uvedenej stope a to troch kusov kotúčových závaží neboli zistené a zaistené upotrebitelné daktyloskopické stopy. Z odborného vyjadrenia Y. H. U. - súdneho znalca zo dňa 18. februára 2010 vyplýva, že bola vykonaná exhumácia kostrových pozostatkov tela U. E., nar. XX.XX.XXXX z dôvodu porovnania materiálu na analýzu DNA so vzorkami DNA poškodeného U. E.. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča č. PPZ-111/KEÚ-SL-EXP-2010 z 3. mája 2010 vyplýva, že z výsledkom analýzy DNA a porovnania DNA polymorfizmom bolo prakticky dokázané, že osoba, ktorej bola analyzovaná stehenná kosť je biologickým otcom osoby, od ktorej bola analyzovaná časť rebra na základe znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-281/KEÚ-BA-EXP-2010. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava č. PPZ-2716/KEÚ-BA-EXP-2010 zo dňa 20. mája 2010 vyplýva, že z predložených materiálov post mortem a ante mortem

medzi vyhodnotenými znakmi nálezu a odpovedajúcimi znakmi poškodeného U. E. nebol nájdený znak, ktorý by totožnosť neznámeho nálezu a nezvestného U. E. vylučoval. Zhodu zodpovedajúcich partií hlavy a lebky potvrdzuje aj vykonané super projekčné zobrazenie, ktoré tvorí súčasť znaleckého posudku.

Zo znaleckého posudku znalkyne T. X. Q. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých č. 1/2015 zo dňa 22. februára 2015 vyplýva, že obžalovaný Y. L. disponuje priemerným intelektom, ktorý si v priebehu svojho života nerozvíjal vzdelávaním. Prejavuje silné vôle vlastnosti stáť na vlastných nohách, dokáže byť vytrvalý, snaží sa o sebakontrolu a kontrolu nad dňom v jeho blízkosti. Pokiaľ stráca kontrolu dochádza u neho k narušeniu psychickej rovnováhy a následne klesá jeho mentálna výkonnosť a vstupujú do nej emócie a pudovosť. Jeho správanie je určované neuspokojenými potrebami a frustráciami, má veľmi nízku toleranciu voči neúspechu. Motivácia jeho konania v tejto trestnej veci mohla byť syténá v danosťami jeho osobnosti, celkovou motiváciou kde dominovali finančný zisk a rozhodovanie za ostatných bez ohľadu na okolnosti. V súčasnosti v jeho motivácii prevažujú vyššie hodnoty, potreba byť v nadhľade a snaha prežiť každý deň zmysluplnejšie. Z psychologického hľadiska u neho v súčasnosti počas výkonu trestu dochádza k zreniu osobnosti a pokiaľ bude schopný zotrvať na svojich terajších predsvzatiach bude mať veľké predpoklady na efektívnu resocializáciu. Zrenie osobnosti je základným predpokladom pre možnosť realizácie. Súčasťou každého jedného programu vo výkone trestu je samovzdelávanie čítaním a učením sa jazykov, cvičením, pracovaním, čím sa posilňuje sebadisciplína a prispieva sa tak k vnútornej integrite osobnosti. Známky vedomého klamania alebo zavádzania u obvineného neboli ani predtým, ani t.č. zistené. Z hľadiska mentálnych predpokladov je obžalovaný schopný správne vnímať a reprodukovat' okolnosti prípadu, pre ktorý je stíhaný. Zrením osobnosti narastá aj vierohodnosť jeho výpovede. U obžalovaného neboli zistené závažné známky poškodenia kognitívno-percepčných schopností, či pamäťových funkcií, ktoré by mu bránili schopnosti správne vnímať a reprodukovat'.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie Y. Y.X. a Y. X. Y. zo dňa 25. októbra 2010 vyplýva, že obžalovaný R. Y. v čase spáchaného skutku netrpel žiadnou duševnou chorobou, ani poruchou. V čase podávania znaleckého posudku bolo u obžalovaného zistené pravidelné zneužívanie metamfetamínu s prejavmi psychickej závislosti. Pobyť obžalovaného na slobode môže byť potencionálne nebezpečný s ohľadom na uvedenú skutočnosť. Znalci navrhujú nariadenie protitoxikomanickej liečby ambulantnou formou po uplynutí obdobia vynútenej abstinencie. Zo znaleckého posudku T. X. Q. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých č. 24/2010 zo dňa 27. novembra 2010 vyplýva, že výsledky psychologického vyšetrenia u obžalovaného vypovedajú o veľmi nízkej úrovni kognitívno-percepčného spracovávanía podnetov z reality riešenie logických úloh zodpovedá subnormnej mentálnej výkonnosti, myslenie je neusporiadané, nedisciplinované, zle sa orientuje vo svojom okolí, má znížený zmysel pre realitu, je nerozhodný a neistý vo svojom konaní. Mentálna výkonnosť nezodpovedá predpokladaným priemerným intelektovým danostiam. V popredí je femínny obraz „JA“, psychasténia, nárok na vedenie, vášnivé viazanie sa na objekt až po splynutie potreba, aby po ňom niekto túžil. Zistená je slabá orientácia v priestore a čase. Okolie je vnímané ako ohrozujúce, zážitky podfarbené paranoidne, je citlivý, urážlivý, ľahko sa dostane do konfliktu, rád mudruje, je alibista, necháva si zadné dvierka, prežíva úzkosť, strach, má sklon k zveličovaniu, nie je dôveryhodný. U obžalovaného sú neuspokojené potreby získať ocenenie, obdiv, stať sa stredobodom pozornosti so sklonom k egocentrizmu a individualizmu. Prejavuje sa ako nezrelý pubertiak s túžbami a ambíciami, ktoré nemajú cieľ a smer. Známky duševného ochorenia neboli zistené, ide o psychicky slabú osobnosť s nízkym sebavedomím. Motivácia správania a konania nie je založená na cieľavedomosti, nemá dostatok dospeljej zodpovednosti, reaguje podľa dojmov, emócií a egocentrických potrieb. Dominuje u neho potreba finančného zisku. Tajne užíva drogy, má rešpekt iba pred manželkou. Výpovede obžalovaného nie sú zo psychologického hľadiska vierohodné. Bol u neho zistený sklon k zveličovaniu, mudrovaniu, tendencia skrývať svoju podstatu, nespoľahlivé spracovanie podnetov z reality. Pod vplyvom drog postupne strácal morálne zábrany, vyššie city, stával sa závislým na drogách a všetku energiu venuje získavaniu drog. Tie ho vedú k discociálnym aktivitám. Pokiaľ sa týka o resocializáciu obžalovaného je potrebné, aby u neho bola znížená závislosť od drog, aby bol schopný abstinovať a vtedy u neho vznikne šanca na resocializáciu a nádej nápravy trestom odňatia slobody na dobu do 25 rokov.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie Y. Y.X. a Y. X. Y. zo dňa 20. októbra 2010 vyplýva, že obžalovaný C.M. v čase spáchania skutku netrpel

duševnou poruchou. Znalci vyjadrujú presvedčenie, že obžalovaný nikdy v minulosti netrpel a ani v súčasnosti netrpí duševnou chorobou. Ide o abnormnú štruktúru osobnosti, variant osobnostnej štruktúry. Do týchto charakteristík je možné začleniť aj zneužívanie psychoaktívnych látok. V čase spáchania činu mohol obžalovaný rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania. Svoje konanie mohol ovládať. Obžalovaný je v súčasnosti schopný chápať zmysel trestného konania. Znalci nepovažujú pobyt obžalovaného na slobode za nebezpečný pre spoločnosť a nenavrhujú obžalovanému uložiť ochranné liečenie. Zo znaleckého T.. X. Q. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých č. 25/2010 zo dňa 25. novembra 2010 vyplýva, že u obžalovaného sa jedná o osobu s dobrou mentálnou výkonnosťou na úrovni ľahkého priemeru, pamäťové schopnosti sú na dobrej, primeranej, až lepšej úrovni, pričom boli zaznamenané neurotické prvky pri koncentrácii pozornosti. Obžalovaný disponuje so zvýšenou senzitivitou, labilnou emocionalitou. Je ľahko ovplyvniteľný, má nedostatok zmyslu pre realitu, mužskej rozhodnosti, asertivity a vôle. Je emocionálne labilný so sklonom k výbuchom. Motivácia obžalovaného je sytená krátkodobými pôžitkami cez alkohol, drogy a zisk peňazí. Obžalovaný má predpoklady pre správne vnímanie a reprodukovanie vnímaného. Pozíciou obžalovaného sa vierohodnosť jeho výpovede výrazne znižuje. Ak vytrvá v abstinovaní od psychoaktívnych látok a alkoholu a dostane sa pod vplyv ľudí s vyšším morálnym kreditom, má predpoklady pre resocializáciu.

Zo znaleckého posudku znalcov z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie Y.. Y.X. a Y.. X. Y. zo dňa 31. októbra 2010 vyplýva, že obžalovaný Y.U. netrpel a ani v súčasnosti netrpí duševnou chorobou. Ide o dissociálnu štruktúru osobnosti, nejedná sa o duševnú chorobu. V čase spáchania činu mohol rozpoznať nebezpečnosť a protiprávnosť svojho konania a mohol svoje konanie ovládať. Obžalovaný je schopný v súčasnosti chápať zmysel trestného konania. Znalci nenavrhujú žiadnu formu ochranného liečenia. Zo znaleckého posudku T.. X. Q. z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých č. 26/2010 zo dňa 21. novembra 2010 vyplýva, že obžalovaný Y.U. je osobnosťou so slabým, nezdržanlivým „JA“, detsky bezstarostný, hravý, prejavuje naivné správanie a cítenie. Sociálne je nestabilizovaný, známky duševného ochorenia neboli zistené. Ide o nezrelého, naivného, infantilného jedinca s nízkou toleranciou na záťaž. Základnými potrebami, ktoré cíti jeho motiváciu je získavanie finančného zisku a zároveň snaha patriť medzi takých ľudí, ktorí ho akceptujú. Jeho výpovede sú málo vierohodné a spoľahlivé, lebo má zvýšenú tendenciu k emočnému vnímaniu a prežívaniu reality.

Zo znaleckého posudku znaleckej organizácie, Centrum duševného zdravia, s.r.o., ktorý vypracovali poverení znalci Y.. L. H. a Y.. R. N.. 93/2012 zo dňa 26. apríla 2012 vyplýva, že obžalovaný Y.M. trpí duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti - schizofrénou poruchou, ktoré prejavy sú v remisii bez známk defektu, či psychopatizácie ako rezídium psychotického procesu perzistuje nekritičnosť vyúsťujúca až do anozognózie. Skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný sa stal v dobe, keď psychotické ochorenie u obžalovaného neprepuklo a tento vzhľadom na svoj duševný stav vedel rozpoznať protiprávnosť a spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a svoje konanie vedel a mohol ovládať. Obžalovaný Y.M. chápe zmysel a účel trestného konania v plnom rozsahu. Pobyt obžalovaného na slobode znalci považujú za nebezpečný, lebo trpí duševnou chorobou, ale táto problematika je v súčasnosti riešená. Znalci odporúčajú, aby ochranné liečenie obžalovaného, ktoré mu bolo uložené trvalo aj naďalej. Obžalovaný nie je závislý od návykových látok.

Na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dokazovanie v zmysle ustanovenia § 269 Trestného poriadku prečítaním listinných dôkazov a to zápisnica o previerke výpovedí na mieste s fotodokumentáciou, č.l. 912-917, správy z pitvy, č.l. 1232-1233, zápisnica o domovej prehliadke s fotodokumentáciou, č.l. 1537-1564, výpis z listu vlastníctva, č.l. 1567, uznesenie o zničení vecí, 1592-1595, zápisnica o ohliadke mieste činu s fotodokumentáciou, č.l. 1596-1620, zápisnica o ohliadke mŕtvoly s fotodokumentáciou, č.l. 1622-1644, zápisnica o exhumácii s fotodokumentáciou, č.l. 1660-1671, správa SMHÚ, č.l. 1724, správa TESCO STORES SR, č.l. 1725, rozsudok Špecializovaného trestného súdu Pezinok, č.l. 1738-1740, výpis z evidencie priestupkov, č.l. 1826, 1832, 1861, 1887-1888, odpisy z registra trestov, č.l. 2341-2347, znalecký posudok z odvetvia kriminalistickej biológie a generickej analýzy, č.l. 1278-1280, znalecký posudok z odvetvia daktyloskopie, č.l. 1284-1288, znalecký posudok odvetvia kriminalistickej antropológie, č.l. 1309-1317, znalecký posudok z odvetvia kriminalistickej chémie a kriminalistickej toxikológie, č.l. 1323-1337, vecné dôkazy podľa zoznamu zaistených vecí uvedených na č.l. 2167-2168, 3 ks zhrdzavených kotúčov o hmotnosti 20 kg a modré lykové lano o dĺžke cca 4 metrov.

Po takto vykonanom dokazovaní senát vyhodnocoval dôkazy v zmysle ustanovenia § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ktoré boli získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Keďže obžalovaní Y. L., C.M., Y.M. a Y.U. podali vyhlásenie o vine a obžalovaný R. Y. v skutku v bode 2/ obžaloby prokurátora podal vyhlásenie o vine senát vyhodnocoval dôkazy o vine obžalovaných A. A. v skutku v bode 1/ obžaloby prokurátora a u R. Y. v skutku v bode 1/ a 3/ obžaloby prokurátora.

Ku skutku v bode 1/ obžaloby prokurátora:

Obžalovaná A. A. namietala skutočnosť, že je trestne stíhaná pre skutok, pre ktorý nebola vydaná na trestné stíhanie z cudziny. Podľa jej názoru vo vzťahu k jej osobe mala byť dodržaná zásada špeciality, pretože na územie Slovenskej republiky bola vydaná z Rakúska a pri vydávaní sa uplatnenia tejto zásady nevzdala. Zároveň predložila k svojmu vyjadreniu aj listiny týkajúce sa jej vydania z Rakúska. Uznesením PPZ, ÚBPOK, II. oddelenie vyšetrovania ČVS: PPZ-166/BOK-B2-2009 zo dňa 9. decembra 2009 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona v podstate na tom skutkovom základe, že niekedy od marca 2007 do apríla 2007 neznámi páchatelia mali usmrtiť osobu U. E., nar. XX.XX.XXXX s cieľom, aby sa mohla podvodne predať jeho nehnuteľnosť a aby si v budúcnosti nemohol uplatňovať vlastnícke práva k nehnuteľnosti. Obvinenej A. A. uznesením PPZ, ÚBPOK, odbor Bratislava, oddelenie vyšetrovania ČVS: PPZ-320/BOK-BA-2011 zo dňa 13. decembra 2012 bolo obvinenej A. A. vznesené obvinenie pre zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) trestného zákona spáchaný formou účastníctva ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. c) Trestného zákona. Uznesenie o vznesení obvinenia prevzala obžalovaná A. A. dňa 20. júna 2012. Zo spisového materiálu vyplýva, že obžalovaná A. A. bola zadržaná na základe európskeho zatýkacieho rozkazu, ktorý bol vydaný Okresným súdom Bratislava II, sp. zn. Tp 831/2009 zo dňa 14. mája 2009, č.l. 92-103 spisu, pretože obžalovaná bola trestne stíhaná pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a), c) Trestného zákona, obzvlášť závažný zločin pozbavenia osobnej slobody podľa § 182 ods. 1, ods. 2 písm. a), b), ods. 3 Trestného zákona, trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., pokračovací zločin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. Uznesením Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 354Hr 302/09z zo dňa 30. decembra 2009 bola obžalovaná A. A. vydaná na trestné stíhanie, pričom bolo vykonané tzv. zjednodušené vydanie obžalovanej, s ktorým nie je spojená žiadna zásada špeciality. Z odôvodnenia označeného uznesenia zrozumiteľne vyplýva, že obžalovaná bola vydaná na základe uvedeného európskeho zatýkacieho rozkazu zo dňa 14. mája 2009. Obžalovaná bola prevzatá od rakúskych policajných orgánov dňa 7. januára 2010 o 10.00 hod. na kontaktnom pracovisku Jarovce - Kitsee. Podľa správy Krajského súdu pre trestné veci Viedeň sp. zn. 354Hr 302/09z zo dňa 30. decembra 2009 vyplýva, že vo veci vydania slovenskej štátnej príslušníčky A. A. dotyčná súhlasila so zjednodušeným vydaním na Slovensko. Právoplatným rozsudkom zo dňa 30. decembra 2009 bolo nariadené zjednodušené vydanie, s ktorým nie je spojená žiadna zásada špeciality. Zásada špeciality v zmysle ustanovenia § 31 a nasl. zákona o európskom zatýkacom rozkaze č. 154/2010 znamená, že osoba, ktorá je vydaná na trestné stíhanie z cudziny nesmie byť stíhaná, ani odsúdená za iný trestný čin spáchaný pred vydaním tejto osoby, na ktorý sa európsky zatýkací rozkaz nevzťahuje. Ak by toto právo nebolo rešpektované došlo by k porušeniu ustanoveniu § 9 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, podľa ktorého trestné stíhanie nemožno začať a ak už bolo začaté nemožno v ňom pokračovať, musí byť zastavené a ak ide o osobu, ktorá je vyňatá z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu alebo osobu, na ktorej stíhanie je potrebný súhlas, ak taký súhlas nebol oprávneným orgánom daný. Podľa ustanovenia § 31 ods. 2 písm. e) citovaného zákona, ak bola osoba vydaná do Slovenskej republiky zásada špeciality sa neuplatní, ak osoba sa vzdala práva na uplatnenie zásady špeciality podľa § 31 ods. 1 uvedeného zákona v rámci konania vo vykonávajúcom štáte. Z rozhodnutia Krajského súdu pre trestné veci Viedeň jednoznačne vyplýva, že obžalovaná bola vydaná na trestné stíhanie v tzv. zjednodušenom vydaní, s ktorým nie je spojená zásada špeciality. Skutočnosť, že obžalovaná sa vzdala zásady špeciality preukazuje, že nemohlo dôjsť v následnom konaní v trestnej veci, ktorá je predmetom tohto trestného stíhania k porušeniu zásady špeciality. Je potrebné podotknúť, že súčasťou rozhodnutia justičného orgánu Rakúskej republiky na základe ktorého bola obžalovaná vydaná na trestné stíhanie v inej veci je aj poučenie, že obžalovaná nemá ochranu špeciality, t.j. že v štáte, ktorý si vyžiadal osobu na trestné stíhanie môže byť táto osoba stíhaná aj za iné skutky a to za ten, pre ktorý bolo vydanie požadované. Na záver je potrebné ešte uviesť, že otázkou vydania obžalovanej na trestné stíhanie z Rakúska sa zaoberal aj dovolací senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní pod sp. zn.

2 Tdo 44/2015, ktorý dňa 25. augusta 2015 rozhodol, že dovolanie obžalovanej A. A. sa podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmieta. Predmetom dovolacích námietok obžalovanej bolo o.i. aj konanie o vydaní na trestné stíhanie z cudziny, čím podľa obžalovanej malo dôjsť k porušeniu zásady špeciality uvedenej v § 31 a nasl. zákona č. 154/2010 Z.z. a tým malo dôjsť k existencii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku. Dovolací senát dospel k záveru, že obžalovaná sa v rámci zjednodušeného vydávacieho konania vzdala zásady špeciality a táto skutočnosť je dostatočná na vyslovenie, že nemohlo dôjsť v následnom súdnom konaní na Slovensku k porušeniu tejto zásady. Senát teda dospel k jednoznačnému názoru, že trestné stíhanie obžalovanej A. A. bolo vedené v tejto trestnej veci spôsobom lege artis.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní mal súd jednoznačne za to, že obžalovaná A. A. a R. Y. sa dopustili skutku uvedeného pod bodom 1/ obžaloby. Z vykonaného dokazovania vyplynulo jednoznačne, že vina obidvoch obžalovaných bola zákonom predpokladanej miere preukázaná. Vinu oboch obžalovaných preukazuje obžalovaný Y. L., ktorý svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní, ale aj v prípravnom konaní opakovane, ale aj podrobne popísal okolnosti, za ktorých malo dôjsť k usmrteniu U. E.. Výpoveď obžalovaného Y. L. je potvrdzovaná aj ďalšími dôkazmi, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané a ktoré potvrdzujú, že ku skutku došlo tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. Bola to práve A. A., ktorá sa aktívne podieľala na predaji rodinného domu nebohého U. E. tým, že dala ponuku svedkovi E. J. a ten oslovil svedka Y. C. U.. K ponuke predaja rodinného domu došlo bez toho, aby tento ako legálny vlastník s predajom súhlasil alebo dal na takýto predaj hoci len podnet. Z výpovede Y. C. U. ale aj svedka E. J. vyplýva, že obžalovaná A. A. vystupovala aktívnym spôsobom pri predaji uvedeného rodinného domu a týmto spôsobom chcela protiprávne získať pre seba finančný prospech. Nelegálny predaj uvedeného rodinného domu bol tým dôvodom, pre ktorý sa snažila A. A. vyriešiť problém s vlastníkom domu, ktorý o predaji nemal vedomosť. Výpovede obžalovaných Y. L. a R. Y. preukazujú, že pôvodným úmyslom obžalovanej A. A. bolo prostredníctvom obžalovaného Y. L. zabezpečiť pre U. E. ubytovanie mimo Bratislavy a tak zabezpečiť to, aby sa nemohol brániť účinne v procese predaja jeho domu. Z rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 4T/81/2009 zo dňa 22. októbra 2009 vyplýva, že R. M. vystupoval ako U. E. v konaní pred notárom v úmysle takýmto spôsobom získať predpoklady pre podpísanie listín nevyhnutných k predaju rodinného domu U. E. a následnému prevzatiu peňažných prostriedkov. Výpoveď obžalovaného Y. L., ale aj obžalovaného R. Y. preukazujú, že obžalovaná A. A. nebola tou osobou, ktorá prišla s návrhom na usmrtenie U. E.. Keď sa nepodarilo nájsť náhradné ubytovanie pre U. E. boli to práve obžalovaní Y. L. a R. Y., ktorí prišli s návrhom k obžalovanej A. A., že dôjde k usmrteniu U. E.. Obžalovaná A. A. súhlasila s takýmto riešením s tým, že nechcela mať vedomosť kde U. E. bude usmrtený a zároveň sľúbila finančnú hotovosť v sume 1.500.000,- Sk. Výpoveď svedka S.K. preukazuje, že obžalovaní Y. L. a R. si prevzali u neho v byte finančnú hotovosť v sume 1.500.000,- Sk v igelitovej taške. Zmena výpovede tohto svedka na hlavnom pojednávaní nie je takého charakteru, že by nebolo preukázané, že k odovzdaniu peňazí obžalovaným došlo. To, že došlo k rozdeleniu peňazí medzi obžalovaných Y. a R. preukazuje o.i. aj to, že obžalovaní Y. a R. si kúpili motorové vozidlá v bazáre u známeho obžalovanej A. hoci v tom období obžalovaný R. bol zadlžený a nutne potreboval finančné prostriedky. Obžalovaný R. od počiatku vedel, že je potrebné usmrtiť U.. Senát nemal pochybnosti neveriť v tejto časti výpovedi obžalovaného Y., podľa ktorej to bol práve R. Y., ktorý navrhol U. utopiť. Spoločne obaja obžalovaní pripravili podmienky pre usmrtenie U. tým spôsobom, že R. kúpil kovové závažia na činky, ako aj lykové lano. Obžalovaný Y. oslovil svedka R., ktorého zoznámil s obžalovaným R. a ponúkol mu odviesť nejakého muža z Bratislavy do Bytče s tým, že potrebuje jeho podpis. Údajne nejaká baba potrebovala jeho podpis a potom by ho pustili. Za to mu bolo sľúbených 50.000,- Sk. R. ukázali rodinný dom, kde má ten pán bývať. Následne zavolať Y., ktorý spoločne s obžalovanými C. a Y. boli v dome U.. V tejto časti je logické tvrdenie obžalovaných bratov U., ktorí zhodne uviedli, že boli spoločne na aute s obžalovaným Y., pričom obžalovaný Y. viedol motorové vozidlo, v dome U. nebol. Zhodne vypovedali obžalovaní bratia U. ako aj obžalovaný Y., pokiaľ išlo o presun U. v motorovom vozidle smerom na Považskú Bystricu. Títo obžalovaní aj zhodne popísali situáciu, počas ktorej prestúpil U. do vozidla, ktoré viedol obžalovaný R. a spolujazdcom bol obžalovaný Y.. Pokiaľ išlo o usmrtenie U. v Beňovskom jazere, pri obci Mikšová senát neuveril tvrdeniu obžalovaného R. o tom, že s usmrtením U. nemá nič spoločné. Výpoveď obžalovaného R. považuje za nepravdivú a účelovú v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za uvedený skutok. Je nelogické, aby obžalovaný Y. sám vykonal všetky úkony spojené s usmrtením U., teda poškodeného vybral z motorového vozidla, uviazal mu lano okolo pása, spolu s tromi 20 kg závažiami a následne ho sotil do Beňovského jazera, spolu s týmito závažiami o celkovej hmotnosti 60 kg. Senát uveril tvrdeniu obžalovaného L. o tom, že konali spoločne s R., pričom na usmrtení U. sa

aktívnym spôsobom podieľal R. ktorý ho hodil do jazera a obžalovaný Y. posunul následne závažia do vody. Vyšetrovací pokus, ktorý bol v uvedenej veci vykonaný jednoznačne poukazuje, že R. nemohol sedieť v motorovom vozidle a celú situáciu pozorovať v spätnom zrkadle. Manipuláciu s telom nebohého U. nemohla vykonať len jedna osoba a tak isto nemohol R. vidieť v spätných zrkadlách motorového vozidla, čo sa deje vzadu, za motorovým vozidlom. Nepriamo vierohodnosť obžalovaného Y. výpovede preukazuje aj psychologický znalecký posudok, ktorý bol k osobe obžalovaného vypracovaný. Naopak, senát neuveril výpovedi obžalovaného R., pretože táto výpoveď je účelová, nelogická, v snahe zbavenia sa trestnej zodpovednosti. Nevieryhodnosť výpovede preukazuje nepriamo aj psychologický znalecký posudok. Znalecký posudok z odboru zdravotníctva, odvetvia súdneho lekárstva preukazuje, že k smrti Viliama Andrášika došlo udusením, utopením, v čase nálezu sa telo nachádzalo vo vode asi jeden rok. Nebolo možné s ohľadom na biologické zmeny jednoznačne preukázať skutočnosť, či Viliam Andrášik bol pod vplyvom alkoholu, alebo liečiv, prípadne psychoaktívnych látok. Analýzou DNA vzoriek bolo preukázané, že telo, ktoré sa našlo v Beňovskom jazere bolo telo nebohého U.. Uvedené preukazuje aj znalecký posudok KEÚ Bratislava, z odvetvia kriminalistickej antropológie. Z vykonaného dokazovania bolo teda jednoznačne preukázané, že jednotlivé dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, vo svojom súhrne vedú k záveru, že obžalovaná A. a obžalovaný R. sa dopustili skutku, ktorý je uvedený pod bodom 1/ obžaloby tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pokiaľ ide o skutok v bode 3/ obžaloby, je potrebné konštatovať, že vinu obžalovaného podľa obžaloby prokurátora mali preukazovať výpovede svedkov L., N., R., N. U. zápisnica o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 19. mája 2010 a znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, z odvetvia kriminálnej toxikológie. Pokiaľ ide o výpovede svedkov, prokurátor na hlavnom pojednávaní navrhoval výsluch svedkov, neskôr tento návrh korigoval a súhlasil s tým, aby tieto výpovede boli na hlavnom pojednávaní prečítané. Pokiaľ ide o výpovede týchto svedkov senát dospel k záveru, že tieto výpovede neboli splnené za splnenia zásad kontradiktórneho procesu, to znamená, že obžalovanému, resp. jeho obhajcovi nebola objektívne daná možnosť klásť jednotlivým svedkom otázky a byť prítomní na výsluchu týchto svedkov. Je vecou prokurátora a nie súdu, akým spôsobom navrhuje vykonať dôkazy na hlavnom pojednávaní a keď prokurátor navrhoval čítať výpovede týchto svedkov, hoci tieto boli vykonané bez prítomnosti obhajcu obžalovaného, nie je možné tieto výpovede hodnotiť ako dôkazy, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom. Obžalovaný R. uvádzal, že skutočne vyrábal pre seba pervitín, ale bolo to len v malých množstvách, L. mu nosil tabletky, aby z nich niečo spravil, ale nikomu nič nepredával. Potvrdil, že je pravdou, že prechovával u seba veci na výrobu drog a jednu zo skladačiek, ktoré obsahovala fosfor a druhá z časti pervitín. Znalecký posudok Kriminalisticko-expertízneho ústavu z odvetvia kriminalistickej toxikológie preukazuje, že na stopách, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke u obžalovaného R. boli nájdené zvyšky metamfetamínu, efedrínu a amfetamínu, ako aj viaceré chemické látky ako kyselina chlór vodíková, kyselina sírová, toluén a ďalšie chemické látky. Zaistené papierové skladačky obsahovali cca 144 mg kryštalickej látky s obsahom metamfetamínu, ktoré zodpovedajú dvom jednorázovým dávkam. Okrem toho bola zistená prítomnosť efedrínu, resp. pseudoefedrínu a metamfetamínu a spolu s ďalšími chemickými látkami možno konštatovať, že zaistené predmety a materiály boli použité pri výrobe metamfetamínu. Metamfetamín patrí medzi psychotropné látky, ktoré sú zneužívané pre stimulačné pôsobenia. Efedrín a pseudoefedrín sú surovinami - prekurzorom pri výrobe metamfetamínu.

Obžalovaná A. chcela podvodným spôsobom predať rodinný dom, ktorého vlastníkom bol U. a takýmto spôsobom získať finančné prostriedky. Mala motív, aby bol U. usmrtený. Potom, ako sa obžalovaný Y. rozhodli U. usmrtiť a túto skutočnosť oznámili obžalovanej A. táto poskytla finančné prostriedky v sume 1.500.000,- Sk za jeho usmrtenie. Obžalovaný Y. nemali žiadny motív, aby U. usmrtili bez toho, aby do toho bola zapojená aj A.. U. nepoznali, nemali žiadny dôvod pre jeho usmrtenie, alebo odsťahovanie z miesta bydliska. Až po vyplatení oboch obžalovaných A., títo zrealizovali usmrtenie nebohého U.. Obžalovaný Y. a R. postupovali po predchádzajúcej vzájomnej dohode plánovito, s cieľom usmrtiť U.. Vopred pred spáchaním činu zvážili rozhodujúce okolnosti vykonania činu, vrátane zvolenia miesta, doby spáchania a použitia prostriedkov na jeho spáchanie, aby došlo k úspešnému vykonaniu a s čo najväčšou možnosťou vylúčenia úspešnej obrany obete. Nebolo potrebné, aby bol plán obžalovaných premyslený do najväčších podrobností, postačovalo len vymedzenie rozhodných skutočností vykonania činu. Vyplýva to nielen z výpovedí týchto obžalovaných, ale aj z priebehu samotného skutku, zakúpenia lana a kovových kotúčov. Na to, aby U. opustil svoju nehnuteľnosť si najali ďalšie osoby, ktoré ho z miesta jeho trvalého bydliska odviezli pod legendou, že sa jedná o dĺžníka. Senát uveril aj tvrdeniam obžalovaných bratov U., že boli zo strany obžalovaného Y. utvrdzovaní v tom, že tej osobe sa nič nestane,

že je len potrebné odviezť ju v súvislosti s jej dlhom. Bratia U. i a obžalovaný Y. o úmysle obžalovaných Y. a R. utopiť poškodeného U. nemali vedomosť. Usmrtenie poškodeného obžalovaní vykonali na mieste, ktoré nie je navštevované v neskorých nočných hodinách tak, že U. priviazali závažie o hmotnosti 60 kg a hodili ho do vody. U. nemal žiadnu možnosť, aby mohol prežiť. Bol hodený do vody s ťažkým závažím, pričom k uduseniu dochádza v priebehu veľmi krátkej doby niekoľkých minút. V tomto prípade usmrtienie U. bolo vykonané surovým spôsobom, absolútne bezcitne k tomu, aké pocity mohol topiaci sa prežívať, po tom, ako bol hodený do vody. U. si musel uvedomovať nevyhnutnosť svojej bezprostrednej, brutálnej, fyzickej likvidácie, čím bol vystavovaný aj mimoriadnym psychickým útrapám.

Obžalovaná A. a obžalovaný R. konali v priamom úmysle v zmysle ustanovenia § 15 písm. a) Trestného zákona, pretože chceli spôsobom uvedeným v Trestnom zákone ohroziť záujem chránený Trestným zákonom.

Podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona, kto iného úmyselne usmrtí s vopred uváženou pohnútkou, potrestá sa odňatím slobody na 20 až 25 rokov.

Podľa § 144 ods. 2 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na 25 rokov, alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 § 144 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 144 ods. 2 písm. f) Trestného zákona odňatím slobody na 25 rokov, alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 § 144, v úmysle získať majetkový prospech. Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účastník na dokonanom trestnom čine, alebo jeho pokuse je ten, kto úmyselne poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 138 písm. c) Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie spáchanie trestného činu surovým, alebo trýznivým spôsobom.

Podľa § 20 Trestného zákona, ak bol trestný čin spáchaný konaním dvoch, alebo viacerých páchatel'ov zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Konanie obžalovanej A. senát kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. f) Trestného zákona, spáchaný formou účasti, ako pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Obžalovaná poskytla inému pomoc na spáchanie trestného činu zadovážením finančných prostriedkov (poskytnutím sumy 1.500.000,- Sk) a utvrdzovaním v predsavzatí v tom, aby ďalšie osoby (obžalovaní R. a Y.) iného úmyselne usmrtili s vopred uváženou pohnútkou. Takýto čin bol spáchaný v úmysle získať majetkový prospech (následný predaj nehnuteľnosti).

Konanie obžalovaného R. v skutku v bode 1/ senát kvalifikoval ako obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c), f) Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona. Obžalovaný R. spoločným konaním iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, takýto čin spáchal závažnejším spôsobom konania - surovým spôsobom a v úmysle získať majetkový prospech.

Ku skutku v bode 3/ obžaloby prokurátora je potrebné uviesť, že vina obžalovaného je preukazovaná dôkazmi, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a to zápisnicou o vykonaní domovej prehliadky, ako aj znaleckým posudkom Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava. Počas domovej prehliadky boli zaistené v dome obžalovaného predmety na výrobu omamných a psychotropných látok, ale aj samotné omamné a psychotropné látky. Vykonané dôkazy preukazujú v dostatočnej miere, že to bol obžalovaný R., ktorý v rodinnom dome na ul. Osloboditeľov v Žiline držal predmety určené na výrobu omamných psychotropných látok a súčasne tam aj vyrábala metamfetamín a túto psychotropnú látku po akúkoľvek dobu prechovával. Metamfetamín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do druhej skupiny psychotropných látok. Na hlavnom pojednávaní prokurátor neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ išlo o skutočnosť uvádzané v obžalobe v tom zmysle, že obžalovaný psychotropné látky aj predával. Tu je potrebné poukázať na neprocesnosť výpovedí svedkov, ktorí tieto skutočnosti mali dokázať. Pokiaľ ide o

námietku obžalovaného v tom, že domová prehliadka bola vykonaná neprocesným spôsobom je senát toho názoru, že výkon domovej prehliadky bol vykonaný spôsobom lege artis a ide o dôkaz, ktorý bol získaný zákonným spôsobom.

Podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona kto neoprávnene vyrobí, prechováva po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed, alebo prekursor, alebo kto túto činnosť sprostredkuje potrestá sa odňatím slobody na tri až desať rokov.

Obžalovaný R. v skutku v bode 3/ tohto rozsudku neoprávnene vyrobil a po akúkoľvek dobu prechovával psychotropnú látku. Preto jeho konanie senát kvalifikoval ako zločin neoprávnenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, alebo prekursorov, ich držania a obchodovania s nimi, podľa § 172 ods. 1 písm. a), d) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o úvahy o druhu a výmere trestov obžalovaným senát postupoval v zmysle ustanovenia § 34 ods. 1 Trestného zákona. Úlohou trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Pri určovaní druhu a výmery trestu senát prihliadal najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Zároveň senát prihliadal u spolupáchatel'ov aj na to, akou mierou konanie každého obžalovaného prispelo k spáchaniu trestného činu a u pomocníka aj na význam a povahu jeho účasti na spáchanom trestnom čine. U obžalovaných Y., A. a R. senát zvažoval ukládanie trestu odňatia slobody na doživotie, za splnenia podmienok uvedených v § 47 ods. 1 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a zároveň nie je nádej, že by páchatel'a nebolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov.

Obžalovaný Y. bol doposiaľ súdom trestaný dvakrát. Rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 4T 19/95, zo dňa 9. februára 1996 bol odsúdený pre trestný čin lúpeže, podľa § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do II. nápravno-výchovnej skupiny. Z výkonu trestu bol podmienene prepustený 13. novembra 2002, pričom bola uložená skúšobná doba v trvaní päť rokov na zvyšok trestu tri roky, štyri mesiace a jeden deň. V skúšobnej dobe podmienene prepustenia sa odsúdený osvedčil. Druhé odsúdenie je z roku 2012. Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. PK-2T/44/2011, zo dňa 29. marca 2012 pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 2 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov. Na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, okrem toho mu bol uložený trest prepadnutia veci a ochranný dohľad na dobu troch rokov. Išlo o skutky, ktoré boli páchané v mesiaci júl 2008 a september 2009, predmetom prvého skutku bolo to, že obžalovaný spoločným konaním dvoch osôb iného úmyselne usmrtil s vopred uváženou pohnútkou, v úmysle získať majetkový prospech. Išlo o usmrtienie osoby R. spôsobom, že obžalovaný v čase, keď prechádzal okolo neho od chrbta z bezprostrednej blízkosti vystrelil krátkou strelnou zbraňou do pravej strany chrbta, v dôsledku čoho poškodený R. na mieste zraneniam podľahol. Následne mu obžalovaný odcudzil príručný batoh s finančnou hotovosťou najmenej tri až päť miliónov českých korún. Druhý skutok sa stal 30. septembra 2009 spôsobom, že obžalovaný Y. vytiahol na poškodeného T. nelegálne držanú strelnú zbraň a postupne štyrikrát vystrelil na poškodeného, ktorý zraneniam podľahol.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu. Podľa § 44 Trestného zákona súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 43 Trestného zákona ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

U obžalovaného Y. prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody, pretože senát odsudzoval páchatel'a za trestný čin, ktorý bol spáchaný skôr, než bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný trestný čin. Senát zvažoval uloženie súhrnného trestu obžalovanému, ktorému prichádzalo do úvahy len uloženie súhrnného trestu odňatia slobody na doživotie. Je potrebné uviesť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti, ktorá mu bola kladená za vinu priznal, popísal všetky

okolnosti, za akých ku skutku došlo a svojou výpoveďou tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní výrazným spôsobom napomohol pri objasňovaní trestnej činnosti aj iných páchatel'ov. Trest odňatia slobody na doživotie je možné uložiť len za splnenia oboch podmienok v uvedených v § 41 ods. 1 Trestného zákona. Uloženie takéhoto trestu u obžalovaného za zbiehajúcu, obzvlášť závažnú trestnú činnosť násilného charakteru úkladnej vraždy vyžaduje uloženie trestu odňatia slobody na doživotie, na zabezpečenie účinnej ochrany spoločnosti. Súčasne musí byť preukázané, že nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov. Tu senát poukazuje na zabezpečený znalecký posudok z odboru psychológie, z ktorého záverov bezpochyby vyplýva, že u obžalovaného Y. sú splnené predpoklady pre jeho efektívnu resocializáciu. Je možné ustáliť, že existuje predpoklad pre nápravu obžalovaného už uložením trestu odňatia slobody do 25 rokov. Svedčí o tom aj celkový postoj obžalovaného k jeho trestnej činnosti a to nielen v trestnej veci, ktorá je predmetom tohto trestného stíhania, ale aj v trestnej veci, ktorá bola predmetom rozhodovania vo veci, kde mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, kde uzavrel s prokurátorom dohodu o vine a treste. Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom senát podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému, pretože pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

U obžalovaného R. senát ukladal úhrnný trest odňatia slobody za viac úmyselných trestných činov, z ktorých jeden z nich je zločinom, pričom boli spáchané viacerými skutkami. Trestný zákon umožňuje obžalovanému uložiť trest odňatia slobody podľa trestnej sadzby najprísnejšieho trestného činu, zo zbiehajúcich trestných činov, teda buď na 25 rokov, alebo na trest odňatia slobody na doživotie. V zmysle ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadal aj na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, pričom obžalovanému poľahčovalo, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Obžalovaný nebol doposiaľ súdom trestaný. Obžalovanému priťažovalo, že spáchal viac trestných činov. Senát u obžalovaného nezistil žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k tomu, že vzhľadom na osobu obžalovaného a jeho pomery by bolo použitie trestnej sadzby ustanovenej Trestným zákonom pre neho neprimerane prísne. Senát má za to, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky ukladania trestu odňatia slobody na doživotie, pretože uloženie takéhoto trestu odňatia slobody vzhľadom na osobu obžalovaného nie je potrebné a je nádej, že páchatel'a možno napraviť s poukazom na závery znaleckého posudku z odboru psychológie aj trestom odňatia slobody na dobu 25 rokov. Na výkon tohto trestu bol obžalovaný v zmysle ustanovenia § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pretože ide o páchatel'a obzvlášť závažného zločinu. Zároveň bol obžalovanému uložený aj trest prepadnutia vecí, ktoré boli u neho nájdené počas domovej prehliadky a súviseli so spáchaním drogových deliktov, ako aj 3 ks zhrdzavených kovových kotúčov o hmotnosti 20 kg a 1 ks lykového lana, modrej farby o dĺžke cca 4 metre. Obžalovanému bol uložený aj ochranný dohľad, pretože bol odsúdený za obzvlášť závažný zločin, na nepodmienečný trest odňatia slobody. Obžalovanému bol uložený ochranný dohľad na tri roky.

Obžalovaná A. bola v minulosti štyrikrát súdom trestaná. Prvé odsúdenie je z roku 1981, kedy bola pre prečin odsúdená na peňažný trest a hľadá sa na ňu, ako keby nebola odsúdená. Druhé odsúdenie je z roku 1994, kedy dňa 23. marca 1994 bola odsúdená Obvodným súdom Bratislava 3, sp. zn. 3T/108/92 pre trestný čin sprenevery, podľa § 248 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, so zaradením do 1. nápravno-výchovnej skupiny, z výkonu trestu bola 7. januára 2002 podmienene prepustená, pričom jej bola určená skúšobná doba v trvaní troch rokov. Obžalovaná sa v skúšobnej dobe osvedčila. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 26. novembra 2007, sp. zn. 1T/86/07 bola obžalovaná odsúdená pre trestný čin sprenevery, podľa § 248 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov, s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní päť rokov. Tento rozsudok však bol zrušený vo výroku o treste rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/9/2010, zo dňa 4. júla 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 19/2013, zo dňa 12. júna 2013, kedy jej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia. U obžalovanej A. senát ukladal súhrnný trest odňatia slobody. Obžalovaná spáchala trestný čin, pre ktorý je v súčasnej dobe stíhaná skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jej trestný čin. Vyplýva to zo spisového materiálu Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 2T/9/2010, podľa ktorého bola obžalovaná odsúdená dňa 4. júla 2012 pre pokračujúci obzvlášť závažný zločin podvodu, podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c), ods. 4 písm. a) Trestného zákona spolupáchatel'stvom podľa § 20 Trestného zákona, v súbehu so zločinom pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona, prečin sprenevery podľa § 213

ods. 1, ods. 2 Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. a trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 rokov, pričom na výkon trestu bola obžalovaná zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Zároveň bol zrušený výrok o treste, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I, zo dňa 26. novembra 2007, sp. zn. 1T/86/2007, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce. Obžalovaná podľa uvedeného rozsudku páchala trestnú činnosť v súvislosti s podvodnými nákupmi a predajom nehnuteľností, v celkovo 6 čiastkových skutkoch. Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 19/2013 zo dňa 12. júna 2013 bol prvostupňový rozsudok u A. zrušený vo výroku o treste a spôsobu jeho výkonu a obžalovanej A. bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 rokov, podľa § 221 ods. 4 Trestného zákona. Senát má za to, že u obžalovanej nie sú splnené podmienky pre ukladanie trestu odňatia slobody na doživotie v zmysle ustanovenia § 47 ods. 1 písm. a), b) Trestného zákona. Obžalovaná sa k trestnému činu nepriznala, nijakým spôsobom neprejavila ľútosť, senát nezistil žiadne okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona. U obžalovanej neboli zistené žiadne poľahčujúce okolnosti. Priťažovalo jej, že spáchala viac trestných činov a bola už za trestný čin odsúdená. Preto obžalovanej bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 25 rokov, pričom na výkon trestu bola zaradená do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Ide o páchatelku obzvlášť závažného zločinu. Zároveň senát zrušil výrok o súhrnnom treste, ktorý bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 2T/9/2010, zo dňa 9. júla 2012, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 3To 19/2013, zo dňa 12. júna 2013, ak aj ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Zároveň bol obžalovanej uložený aj ochranný dohľad, pretože bola odsúdená za obzvlášť závažný zločin na nepodmienečný trest odňatia slobody. Ochranný dohľad bol obžalovanej uložený vzhľadom na jej osobu v trvaní troch rokov.

Obžalovaný C. bol doposiaľ súdom trestaný osemkrát. Prvé odsúdenie je z roku 1998. Naposledy v roku 2011 bol odsúdený Okresným súdom Žilina a to rozsudkom zo dňa 3. augusta 2011, sp. zn. 3T/78/2011 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní šesť mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní osemnásť mesiacov. Uvedený trest je súhrnným trestom. Je potrebné konštatovať, že všetky odsúdenia obžalovaného sú zahladené a na páchatel'a sa hľadí, ako by nebol odsúdený (§ 93 ods. 1 Trestného zákona). Obžalovaný spáchal prečin a zločin, a preto do úvahy prichádza uloženie úhrnného trestu odňatia slobody v zmysle ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona. Podľa tohto ustanovenia v spojení s nálezom Ústavného súdu SR, sp. zn. PL ÚS 106/2011, zo dňa 28. apríla 2012 sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšieho o jednu tretinu. Vzhľadom na to, že hoci sú splnené podmienky pre uloženie súhrnného trestu, tento nie je možné uložiť s poukazom na zákonnú prekážku uvedenú v § 93 ods. 1 Trestného zákona. Je potrebné uviesť, že obžalovaný sa k trestnej činnosti priznal, podal vyhlásenie a po vyhlásení vypovedal o trestnej činnosti spoluobžalovaných osôb. Obžalovanému poľahčovalo, že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Zároveň napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov a v minulosti bol už za trestný čin odsúdený. Vzhľadom na možnosti nápravy obžalovaného, ako aj celkovú dobu kedy bol skutok spáchaný, je senát toho názoru, že pre splnenie prevýchovného účelu trestu, tak z hľadísk individuálnej ako aj generálnej prevencie, je potrebné uložiť trest odňatia slobody na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní troch rokov. Výkon trestu senát podmiennečne odložil s tým, že bol obžalovanému uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Zároveň mu bola určená skúšobná doba v trvaní päť rokov a povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Obžalovaný Y. nemá záznam v registri trestov, doposiaľ nebol súdom trestaný. Obžalovanému poľahčovalo, že viedol pred spáchaním trestného činu riadny život a priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Priťažovalo mu, že spáchal viac trestných činov. S poukazom na osobu obžalovaného a možnosti jeho nápravy, z hľadísk tak individuálnej a generálnej prevencie senát obžalovanému ukladal trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Výkon tohto trestu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov s probačným dohľadom nad jeho správaním v skúšobnej dobe na dobu päť rokov. Zároveň bola obžalovanému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu.

Obžalovaný Y. bol doposiaľ štyrikrát súdom trestaný. Prvé dve odsúdenia z roku 2000 a 2004 má obžalovaný zahladené, hľadá sa na neho, ako by nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/83/2008, zo dňa 9. decembra 2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 3To 6/2009, zo dňa 26. februára 2009 bol obžalovaný odsúdený pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní päť rokov a šesť mesiacov, so zaradením na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný bol z výkonu trestu podmienene prepustený, pričom mu bola uložená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov a súdom bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe podmienene prepustenia osvedčil. Rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/1/2014, zo dňa 26. mája 2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To 103/2014, zo dňa 29. januára 2015 bol obžalovaný odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, podľa § 289 ods. 3 písm. c) Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní dvanásť mesiacov, so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia a zároveň bol uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na dobu troch rokov. Pretože senát odsudzoval obžalovaného za trestný čin, ktorý spáchal skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu odňatia slobody s poukazom na rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/83/2008, ako aj rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 1T/1/2014. Senát má za to, že doposiaľ uložené tresty pre zbiehajúcu trestnú činnosť, ktoré boli obžalovanému postupne uložené a to v trvaní 12 mesiacov a 5 rokov a 6 mesiacov sú dostatočné na ochranu spoločnosti a ochranu páchateľa. Preto v zmysle § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu.

Nebohému poškodenému Viliamovi Andrášikovi bol podľa § 48 ods. 3 Trestného poriadku ustanovený na výkon práv opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v Bratislave. Splnomocnená zástupkyňa opatrovníka neuplatnila v trestnom konaní žiadny nárok na náhradu škody, a preto súd o škode nerozhodoval.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Najvyšší súd SR.